

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ὕπ' ἀριθμ. 760

Α Λ Ε Ξ Ι Ο Σ

Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

Πρός
Τόν ἱερό κλῆρο
καί τόν φιλόχριστο λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

*«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός,
ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ,
μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων.
Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ.
Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν, ὥδῃν ἐπάξιον·
Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι,
ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας»*

(Ἀπολυτίκιον)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μεγάλη καί πανευφρόσυνη ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων, πού ἔχει χαρακτηριστεῖ ἀπὸ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο «*ἡ μητρόπολη τῶν ἐορτῶν τῆς Ἐκκλησίας*». Σέ ὅλο τόν κόσμο, ὅπου ὑπάρχουν χριστιανοί, ὁποιοδήποτε δόγματος, ἀκούεται σήμερα ὁ ὕμνος τῆς Οὐράνιας Στρατιᾶς τῶν Ἀγγέλων, ὅπως τότε τή νύχτα τῆς Θείας Γέννησης στή Βηθλεὲμ. «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*». Ἡ γέννηση τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ συνιστᾷ τή δόξα τοῦ Θεοῦ στὸν Οὐρανὸ καί τὴν εἰρήνη τῶν ἀνθρώπων πάνω στή γῆ. Ὅπως γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «*ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν*» (Γαλ. 4, 4).

Ὅλοι μαζί, μέ μιά ψυχὴ καί μιά καρδιά, νά ὁδηγηθοῦμε στή Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, νά εἰσεέλθουμε στό Σπήλαιο πού φιλοξένησε τίς πρῶτες στιγμές τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἐκεῖ, δέν χρειάζεται νά ποῦμε κάτι ἐμεῖς, γιατί ἐκεῖ ὅλα μιλοῦν ἀπὸ μόνα τους. Οἱ Ἄγγελοι ψάλλουν τό «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία!*». Μιλοῦν οἱ ποιμένες οἱ ὅποιοι «*ἀγραυλοῦντες*» προσφέρουν τόν

θαυμασμό τους στο Θείο Βρέφος, δείχνοντας σέ ἐμᾶς τό ἀσφαλές μονοπάτι τῆς πίστεως πού ὀδηγεῖ στήν συνάντηση μαζί Του. Μιλοῦν καί οἱ Μάγοι πού ταξιδεύουν ἀπό τή μακρινή Μεσοποταμία, νά Τόν συναντήσουν, νά Τόν προσκυνήσουν, νά Τοῦ προσφέρουν τά δῶρα τους ἀναγνωρίζοντάς Τον ὡς τόν Μοναδικό Σωτῆρα καί Λυτρωτή τοῦ κόσμου. Μέ κάποιο δικό του τρόπο μιλάει καί τό ὑπέρλαμπρο Ἴστρο τῆς Βηθλεέμ, πού ἀνέτειλε καί σταμάτησε ἐκεῖ *«ὅπου ἦν τό παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς Μητρός Αὐτοῦ...»*.

Ὅπου κι ἂν στρέψουμε τό βλέμμα μας, ἐντός ἢ ἐκτός τοῦ Σπηλαίου τῆς Γεννήσεως, ὅλα ἔχουν κάτι νά μᾶς ποῦν. Ἡ κτίση, λογική καί ἄλογος, εἶναι ἐκστατική στό μέγα Μυστήριό τῆς Ἐνανθρωπήσεως καί προσφέρεται ἀπλόχερα καί ἀφειδώλευτα στόν ἴδιο τόν Δημιουργό πού τῆς ἔκανε τήν μεγάλη τιμή ὡς ἄνθρωπος νά γίνει κομμάτι της. *«Ἐκαστον γάρ τῶν ὑπό σοῦ γενομένων κτισμάτων, τήν εὐχαριστίαν σοί προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τόν ὕμνον, οἱ οὐρανοί τόν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τά δῶρα, οἱ Ποιμένες τό θαῦμα, ἡ γῆ τό σπῆλαιον, ἡ ἔρημος τήν φάτην· ἡμεῖς δέ Μητέρα Παρθένον...»*. Ἐξόχως ἀριστοτεχνικά καί θεολογικά ἀποδίδει μέ τό ὑπέροχο στιχηρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐορτῆς ὁ ὑμνογράφος Μοναχός Ἀνατόλιος ὁ Στουδίτης. καί ἡ κτίσις συμμετέχουσα στή Γέννηση τοῦ Κυρίου μιλάει στήν ψυχή καί μᾶς καλεῖ νά προσφέρουμε στόν Χριστό ὅ,τι καλύτερο μπορεῖ ὁ καθένας μας, μέ κορυφαία τήν ἴδια τήν ὑπαρξή μας.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ εἰρήνη εἶναι τό μήνυμα πού φέρνουν οἱ Ἄγγελοι στή γῆ καί ἡ Ἐκκλησία διακονεῖ αὐτή τήν εἰρήνη, μέ τή συνεχῆ προσευχή Της *«ὕπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου»*. Βέβαια, ἡ εἰρήνη δέν εἶναι ἀνθρώπινο κατόρθωμα. Τῆς ἐπίγειας εἰρήνης προηγεῖται ἡ εἰρήνη τοῦ Οὐρανοῦ. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία προσεύχεται ἀκατάπαυστα *«ὕπέρ τῆς Ἀνωθεν εἰρήνης»*, τῆς μόνης πού συνδυάζεται μέ τή *«σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν»*. Ὁ ἄνθρωπος πρῶτα εἰρηνεύει μέ τόν Θεό, τηρώντας τό ἅγιο θέλημά Του καί κατόπιν εἰρηνεύει μέ τούς συνανθρώπους, στούς ὁποίους κομίζει ὄχι φροῦδες ἐλπίδες καί ὑποσχέσεις, ἀλλά τήν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀγάπη, χωρίς σκιές. Ὅσοι λαχταροῦν τήν εἰρήνη τοῦ κόσμου, πρῶτα ἐγκολπώνονται τήν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ καί φροντίζουν τόν ἑαυτό τους καί ὕστερα τόν κόσμο. Εἶναι τό βασικό σημεῖο, διαφορᾶς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἀπό τίς διακηρύξεις τῶν σύγχρονων ἰδεολογικῶν καί κοινωνικοπολιτικῶν συστημάτων.

Χρόνια πολλά καί εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος